

109/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. szeptember 4.

A Bíróság C-305/22. sz. ügyben hozott ítélete | C. J. (Büntetés végrehajtása európai elfogatóparancs alapján)

Az igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását, és nem veheti át a büntetés végrehajtását az ezen elfogatóparancsot kibocsátó állam hozzájárulása nélkül

E hozzájárulás nélkül a kibocsátó állam fenntarthatja az európai elfogatóparancsot, és a büntetést a saját területén hajthatja végre

Az európai elfogatóparancs az uniós jog¹ által előírt egyszerűsített bírósági eljárás, amely lehetővé teszi valamely személynek a tartózkodási helye szerinti tagállamban történő letartóztatását és az elfogatóparancsot kibocsátó tagállamnak történő átadását annak érdekében, hogy e személlyel szemben ott folytassanak büntetőeljárást, vagy ott hajtsák végre a vele szemben kiszabott büntetést. Ezen a területen a kölcsönös bizalom és kölcsönös elismerés elve képezi a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapját, és fontos szabályt rögzít: a tagállamoknak minden európai elfogatóparancsot végre kell hajtaniuk. Az ilyen elfogatóparancs végrehajtásának megtagadására tehát csak kivételesen kerülhet sor. Ebben az ítéletben a Bíróság kifejti, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása - a büntetésnek a keresett személy tartózkodási helye szerinti államban történő végrehajtása céljából - miért csak akkor érvényes, ha a végrehajtó igazságügyi hatóság tiszteletben tartja a büntetőítélet elismerésére és az említett büntetés végrehajtásának átvételére vonatkozó, más uniós szabályozásban előírt feltételeket és eljárást.

2017-ben a bukaresti fellebbviteli bíróság szabadságvesztés-büntetésre ítélt egy román állampolgárt, amely büntetés 2020. november 10-én emelkedett jogerőre. 2020. november 25-én e bíróság európai elfogatóparancsot bocsát ki e személlyel szemben e büntetőítélet végrehajtása céljából. 2020. december 29-én e személyt Olaszországban letartóztatják. Az olasz igazságügyi hatóságok azonban megtagadják az érintett személy román hatóságoknak történő átadását. E hatóságok úgy határoznak, hogy elismerik a bukaresti fellebbviteli bíróság büntetőítéletét, és Olaszországban hajtják végre a büntetést. Úgy vélik ugyanis, hogy ez növelné az érintett személy társadalomba való visszailleszkedésének esélyét, aki jogszerűen és ténylegesen Olaszországban tartózkodott. Az olasz igazságügyi hatóságok ráadásul levonják az eredeti büntetés időtartamából az Olaszországban már letöltött fogva tartás idejét, és az elítéltet házi őrizetbe helyezik, egyidejűleg felfüggesztve a büntetés végrehajtását. A román igazságügyi hatóságok azonban ellenzik mind az ítélet elismerését, mind pedig annak Olaszországban történő végrehajtását. Azt állítják, hogy a román állampolgárral szemben kibocsátott európai elfogatóparancs továbbra is hatályban van. Következésképpen a román hatóságok szerint a személyt át kell adni, és a büntetését nem Olaszországban, hanem Romániában kell végrehajtani.

Az ügyben eljáró bukaresti fellebbviteli bíróság úgy határoz, hogy a Bírósághoz fordul, különösen azzal a kérdéssel, hogy a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs hatálya alatt álló személy átadásának megtagadása feltételezi-e, hogy a kibocsátó állam hozzájárult a büntetés másik tagállamban történő végrehajtásához. Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy amennyiben a kibocsátó

állam nem járult hozzá ezen átvételhez az e területre vonatkozó különös uniós szabályoknak² megfelelően, megőrzi-e a büntetés végrehajtásához való jogot és jogosult-e az európai elfogatóparancs fenntartására.

Ítéletében a Bíróság mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az európai elfogatóparancs a kölcsönös bizalom elvén alapul, és hogy a végrehajtás megtagadása kivétel, amelyet mindig szigorúan kell értelmezni.

Ennélfogva azon tagállam igazságügyi hatóságai, amelyek annak érdekében tagadják meg az európai elfogatóparancs végrehajtását, hogy a büntetést ugyanezen állam területén hajtsák végre, kötelesek beszerezni a kibocsátó tagállam hatóságainak hozzájárulását az ez utóbbi államban kiszabott büntetés végrehajtásának átvételéhez. E hozzájárulás magában foglalja a kibocsátó tagállam által hozott büntetőítéletnek a végrehajtó tagállam részére történő továbbítását, a tanúsítvánnyal együtt. E hozzájárulás hiányában a végrehajtás átvételének feltételei nem teljesülnek, és az érintett személyt át kell adni. Az olasz hatóságok által hivatkozott, a társadalomba való visszailleszkedés esélyeinek növelésére irányuló cél ugyanis nem abszolút jellegű, és azt össze kell egyeztetni azzal az elvi szabállyal, amely szerint a tagállamok minden európai elfogatóparancsot végrehajtanak.

Figyelembe véve a büntetésnek a társadalomban betöltött különböző funkcióit, annak a tagállamnak a hatóságai, amelyben valamely személyt szabadságvesztés-büntetésre ítélték, jogszerűen támaszkodhatnak sajátos büntetőpolitikai érvekre annak igazolása érdekében, hogy a kiszabott büntetést a saját területükön hajtsák végre, és következésképpen megtagadhatják a büntetőítéletnek és a tanúsítványnak a büntetés másik tagállamban való végrehajtása céljából történő továbbítását. Mindenesetre, ha az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadására az uniós jog által előírt alapvető feltételek és eljárás figyelmen kívül hagyásával került sor, ez az európai elfogatóparancs hatályban marad, és a kibocsátó állam megőrzi a kiszabott büntetés saját területén történő végrehajtásához való jogát.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎(+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i [2002/584/IB tanácsi kerethatározat](#).

² A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i [2008/909/IB tanácsi kerethatározat](#).